

Madfen: Der er i Motiverne til dette Lovforslag anført to Hovedgrunde, hvorfor man skulde gaae til at bevilge Penge til en Dampfærgeforb. imellem Fyen og Sjælland. Den første Hovedgrund er anført at være den lette Forbindelse, som derved vilde fremmes imellem de forskjellige Baner i Fyen og Sjælland, og det kan forsaavidt være begrundet, at en saadan let Overfart over Lillebølt, vil fremme Trafikken en bethdelig Deel for den hvenske Jernbanes Vedkommende; men det vil vistnok ogsaa kun blive for en Deel; thi som Sagen for Tiden er ordnet, idet de tvende Jernbane-Driftselskaber ikke have sat sig i Forbindelse med hinanden, maa man, naar man reiser med Jernbanen over Sjælland og Fyen, snart opholde sig i Korsør, snart i Nyborg, snart i Middelfart længere eller kortere Tid. Skulde en saadan Dampfærgeforb. virkelig være til Nytte, maa en saadan Forbindelse imellem de to Jernbane-Driftselskaber søges tilveiebragt, saa at intet Ophold finder Sted, ligesom der ogsaa maa søges tilveiebragt en Forbindelse med Postgangen i Sjælland. Det kan nu være et stort Spørgsmaal, hvorvidt det overhovedet er nødvendigt at faae en Dampfærgeforb. da det vistnok den største Deel af Mæret, især om Sommeren, vil ordne sig saaledes, at de fleste Reisende gaae med Dampstib, deels fra Korsør til Marhuus, deels, naar de ville gaae Syd paa, fra Korsør til Veile og Fredericia. Om en saadan Forbindelse derimod skulde være nødvendig for Godstransporten, betvivler jeg meget, især saalænge der ikke er noget directe Udslibningssted paa Vestkysten af Sjælland. Man maa ogsaa lægge Mærke til, som allerede af en æret Taler anført, at det endnu staaer som tvivlsomt, hvorvidt Linien fra Veile til Marhuus er slaaet fast, og hvorvidt den overhovedet kan gennemføres. Der er mig sagt, at der skal være undersøgt adskillige Linier Norden for Veile, men at man har fundet dem saa vanskelige, at man ikke endnu har bestemt Linien, og hvis saa er, kunde dette maastee være et hyderligere Motiv til at udsætte Lovens Gjennemførelse til et senere Tidspunkt. — Den anden Hovedgrund, der er anført, forekommer mig at være ganske besynderlig. Det hedder nemlig i Mo-

tiverne, at man derved vil „modvirke den Tendents til Adskillelse mellem de enkelte Provindsler, som de geographiske Forhold medføre, og som navnlig for Sjællands Vedkommende vil foregaae, naar denne Provinds ved Rængdebauen bringes i en let og ikke afbrudt Forbindelse med Ublandet mod Syd, saafremt der ikke samtidigt dermed tilveiebringes en Forbedring i Forbindelsen med Fyen og Sjælland.“ Dette troer jeg nu slet ikke er Tilfældet, og jeg finder det overhovedet uheldigt, at dette Motiv er fremkommet; thi kan man ikke paa anden Maade holde Landsdelene sammen end ved en saadan Dampfærgeforb., saa seer det galt ud. Jeg troer ogsaa, at i den senere Tid har det Commercielle, Handelen, fundet andre Veie at gaae, deels til Kjøbenhavn og deels til England, som nok vilde ubvilke sig Tid efter anden, naar vi faae bedre og solidere Dampstibe, hvad der vistnok er det bedste Middel til at forebygge, at Syderne gaae Syd paa istedetfor til Nerne. Jeg troer derfor ikke, at denne anden Hovedgrund har nogensomhelst Betydning, og hvad den første angaaer, saa har jeg allerede nofsom beviist, at det kunde være begrundet foreløbig at standse dette Lovforslag, indtil Jernbaneanlægene i Sjælland ere fremmede noget videre, og vi have faaet at see, i hvilken Retning de komme til at gaae, og indtil det har viist sig, hvorledes det fremtidigt vil stille sig med Havneanlægene paa Vestkysten.

Müller: Jeg har tidligere tilladt mig at udtale mig imod og at stemme imod, at Overfarten fra Sjælland til Fyen slete ved Fredericia og Strøb; jeg har altid anseet det for urigtigt, at man valgte disse Punkter, og jeg beklager meget, at Loven af 10de Marts 1861 blev forandret ved Loven af 11te Februar 1863, thi jeg aldrig kunnet see den egentlige Grund dertil og kan det ikke endnu. Der er allerede blevet anført saa Meget til Fordeel for Snoghøi som Overfartssted, at jeg ikke skal dvæle derved; men jeg skal kun tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til en Øttring af det ærede Medlem for Marhuus (Winther) og en noget lignende Øttring fra den ærede næstsidste Taler (Luzen). De meente, at man paa Grund af, hvad der var foregaaet i den sidste Krig, maatte